

Jeg beder Dem modstå dem, der vil have jer til at opgive jeres støtte til vores anstrengelser, regeringens anstrengelser, for at bevare Amerika stærkt og frit, mens vi forhandler om reelle og kontrollerbare reduktioner i verdens atomvåbenarsenaler og – med Guds hjælp – engang om deres fuldstændige fjernelse.

Skønt Amerikas militære styrke er vigtig, vil jeg her tilføje, at jeg altid har fastholdt, at den kamp om verden, der udspiller sig nu, ikke vil blive afgjort med bomber og raketter, af hære eller militær magt. Den virkelige krise, vi står over for i dag, er åndelig. I sin rod er den en prøve på moralsk vilje og tro. (...)

Jeg tror, vi vil klare denne udfordring. Jeg tror, kommunismen er endnu et sørgeligt, bizart kapitel i menneskets historie, og at dets sidste sider er ved at blive skrevet. Jeg tror det, fordi kilden til vores styrke i denne kamp for menneskets frihed ikke er materiel, men åndelig. Og fordi den er uden grænser, vil den i sidste ende slå dem med rædsel (...) og triumfere over dem.

Kilde 2

Den sovjetiske partisekretær Andropovs tale om forholdet til USA, 1983

Jurij Andropov var generalsekretær for Sovjetunionen i 1983. Hans tale handler blandt andet om våbenkapløbet med USA og Reagans politik.

(...) Den ny etape i våbenkapløbet, som bliver gennemtvunget af USA, har nogle principielle kvalitative karakteristika, som adskiller den fra de foregående etaper. Hvis amerikanerne tidligere, når de talte om deres atomvåben, foretrak at understrege, at de fremfor alt var midler til "afskrækkelse", prøver de nu ikke, når de skaber deres forbedrede missilsystemer, at skjule den kendsgerning, at de er realistisk konstrueret til at bruges i en fremtidig krig. Det er der, hvor doktrinerne om en "rationel" eller "begrænset" atomkrig kommer fra, det er oprindelsen til argumenterne om, at det er muligt at overleve og vinde i en langvarig konflikt med atomvåben.

Det er svært at sige, i hvor høj grad der er tale om afpresning med atomvåben, og i hvor høj grad det fremgår, at man er klar til at tage et skæbnesvangert skridt. I hvert fald kan vi ikke tillade, at USA opnår militær overlegenhed, og vi vil ikke tillade det. Ligevægten vil ikke blive brudt. Imidlertid må vi tage den mulighed i betragtning, at optrapningen af våbenkapløbet kunne gøre den politiske og militære situation ustabil og uklar. Nye slags våben bliver fremstillet, som kunne blive svære eller endda umulige at kontrollere med de midler, som de enkelte nationer har til rådighed.

Generelt vil det ikke være en overdrivelse at sige, at vi står over for et af de mest koncentrerede forsøg fra imperialismens (= USA og deres allierede) side på at nedsætte tempoet i den sociale forandringsproces i verden, at stoppe socialismens fremskridt eller endda rulle den tilbage, i hvert fald i visse områder (...)

Kilde 3

Gorbatjovs tale til den franske nationalforsamling, 1985

Gorbatjov var blevet generalsekretær for Sovjetunionen i 1985.

Hvad vil sikkerhed i Europa egentlig sige? Det vil sige, at der ikke er krig, og at der ikke er fare for, at der vil opstå krig. På grund af sin kompakte geografi føler Europa særlig stærkt, hvordan folkenes skæbner er forbundet og sammenviklet på trods af de forskellige samfundsmæssige veje, de har valgt. Mere end noget andet kontinent er Europa (...) sårbart over for en væbnet konflikt, og ikke mindst en med kernevåben (= atomvåben). Det betyder, at Europas sikkerhed ikke kan sikres ved brug af våben og militære styrker. Det betyder, at vi står over for en helt ny situation, og at vi bliver nødt til at gøre op med vores traditionelle måde at håndtere tingene på. Vi må ændre vores mentalitet og adfærd. (...) Mange aspekter af det altomfattende europæiske samarbejde står i Helsinki-aftalen. Vi mener, at det er et vigtigt resultat, hvis betydning er uændret. (...) Sovjetunionen er parat til at involvere sig stærkt i dette.